met hare atmospheer, de oxydeerbare ligchamen en het water, dat zich aan hare oppervlakte bevindt. Toch behoeft daarom de aarde niet, als het stuk phosphorus, voortdurend nevels van zich te stooten, omdat de hoeveelheid ant-ozon, die zich in eene bepaalde tijdseenheid, ten gevolge der oxydatie-processen, aan de oppervlakte der aarde vormt, onmerkbaar klein is, en eerst in de hoogere lagen der atmospheer, bij het dalender temperatuur gelegenheid vindt, om van de te gelijk opstijgende waterdamp wolken en nevels te vormen.

Het medegedeelde is niets dan het ruwe geraamte van het gebouw, dat MEISSNER met de door SCHÖNBEIN aangebragte bouwsteenen en het cement zijner eigene onderzoekingen heeft trachten op te rigten. Of dat gebouw van den Göttinger Physioloog in de toekomst hecht zal bevonden worden, wie zal het beslissen? Maar in alle gevallen verdient het in de hoogste mate de aandacht van alle natuurkundigen, en zeker niet het minst van diegenen, die bij het bestuderen der verschijnselen van het dierlijk leven in de zuurstof het meest onontbeerlijk levens-materiaal hebben leeren kennen. B. J. S.

Amsterdam, 10 October 1863.

INGEZONDEN STUK.

Aan mijne Kunstgenooten!

In 1862 schreef de Académie de Médecine te Parijs de volgende prijsvraag uit: *Des altérations pathologiques du placenta, et de leur influence sur le développement du foetus.* Hoewel deze vraag zeer ruim en vaag gesteld was, meende ik er mijne krachten aan te kunnen beproeven, daar mijne verzameling mij aanleiding genoeg gaf om een eenigzins voldoend antwoord te kunnen geven.

In Februarij 1863 zond ik mijn antwoord uit Utrecht met VAN GEND & LOOS naar Parijs.

Den 10den December ontving ik een brief van den Secrétaire perpetuel, Prof. DUBOIS (d'Amiens), met uitnoodiging om naar Parijs te komen in de zitting van 15 December, en daar te hooren, dat de Académie mijn arbeid „*Sur les altérations du placenta*" eene eervolle melding had waardig gekeurd. (Ik herhaal hier de vraag nogmaals omdat deze woorden in den officiële brief zóó stonden uitgedrukt.)

Ik was tevreden, daar ik niet bepaald kon weten wat eigenlijk het verlangen der Académie was, en deze misschien meer verlangd had dan men uit de vraag zou kunnen opmaken.

Eenigen tijd later las ik het rapport van DUBOIS, over de prijsvragen in de zitting van 15 December uitgebragt. Het is te vinden in de *Gazette Médicale de Paris*, 19 December 1863 Het luidt aldus:

„L'Académie, cette année, avait mis au concours une question très intéressante au point de vue de la physiologie pathologique, et même de la zoölogie.

LE PLACENTA PEUT-IL, DANS QUELQUES CAS DISPARAÎTRE D'UNE MANIÈRE PARTIELLE OU COMPLÈTE, PAR SUITE D'UN TRAVAIL DE RÉSORPTION?

„Problême intéressant, je le répète, mais entouré de bien des difficultés, puisqu'un seul concurrent est entré dans la lice, et encore ce savant n'appartient pas à la France; Mr. le Docteur BROERS, Médecin à Utrecht est en effet le seul qui nous ait envoyé un travail à ce sujet.

„Les termes de la question posée par l'Académie etaient tellement clairs, simples et précis, qu'une erreur d'interprétation ne semblait par possible, et cependant Mr. BROERS entrainé beaucoup plus loin sans doute qu'il ne le croyait, s'est mis à décrire ce qu'on ne lui demandait pas, c'est à dire *toutes les altérations connues du placenta*, et non content d'avoir ainsi agrandi le circle de la question qu'il avait à traiter, il annonce qu'il s'occupera encore non seulement des altérations des membranes de l'oeuf, mais aussi de celles du cordon. Il en résulte que la question posée par l'Académie est devenue tout-à-fait sécondaire pour Mr. BROERS et qu'il ne l'a elucidée que fort incomplètement."

Hier volgen nu verder eenige redeneringen over mijne verkeerde behandeling der questie van résorptie, en de verslaggever eindigt: „L'Académie néanmoins se plait à réconnaître que le mémoire de Mr. BROERS est le fruit de longues et consciencieuses récherches, et que l'auteur doit être encouragé. Elle régrette seulement qu'il ait presque toujours perdu de vue la question qui lui était proposée, et qu'il ait donné toute son attention à des altérations d'un tout autre ordre. Aussi s'est elle bornée à accorder à l'auteur une simple mention honorable."

Ik heb de woorden van het rapport in de taal zelve overgenomen, om mijne kunstgenooten beter te laten oordeelen. Het is mij onmogelijk om uit de woorden van de prijsvraag: Prix PORTAL: „*Des altérations pathologiques du placenta*" enz. de questie van *résorptie* te lezen, en blijkbaar heeft de Académie zich vergist. De vraag toch, welken invloed veranderingen der placenta op de ontwikkeling der vrucht hebben, staat met de resorptie in geen verband hoegenaamd, en ik kan mij de dwaling alleen verklaren, door dat ik mijn stukje over *Absorptio placentae*, reeds voor 20 jaren in mijn Tijdschrift gegeven, gedeeltelijk had overgenomen om de opinie van Mme BOIVIN te bevestigen, dat er bij veronderstelde absorptie denkelijk ook wel veranderingen der placenta zouden bestaan hebben, die tot vernietiging der vrucht aanleiding geven konden.

Ik heb gewacht tot ik in dit *Tijdschrift* de vraag ook weder vond uitgedrukt. Ze staat in een der vorige nummers, met dezelfde woorden, eveneens als ze op pag. 78 van Jaargang 1862 staat, eveneens als ze in n°. 50 van de *Gazette Médicale* van 1862 gevonden wordt, eveneens als ze in andere geneeskundige Fransche bladen staat uitgedrukt, ja eveneens als men ze vindt in hetzelfde nummer van de *Gazette Médicale*, waarin het rapport van DUBOIS voorkomt; — en in zijnen officiëlen brief.

Ik heb natuurlijk den Secretaris geschreven. Zulk eene daad als mij wordt aangewreven, zou, ik weet geen ander woord er voor, jongens-werk geweest zijn; maar in het rapport zelf zal men vinden dat ik alle alteraties behandeld heb, ik zeg er gerust bij „connues et inconnues." Ik mag die vlek niet op mij laten rusten, zoo voor mij zelven als voor mijne Nederlandsche kunstgenooten. Ik vrees echter, dat ik maar eenvoudig geen antwoord zal krijgen, omdat mijn brief van 12 December, waarbij ik beleefdelijk mijne platen terug vroeg, tot nu toe ook onbeantwoord gebleven is. Weet iemand mouwen aan deze zaak te naaijen, hij zal mij zeer verpligten met mij licht in deze duisternis te verschaffen, of goeden raad te geven. Ik geloof toch niet dat de dwaling van mijnen kant komt. H. J. BROERS.

Utrecht, 3 Februarij 1864.

BERIGTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — MICHEL LÉVY is tot President en TRÉBUCHET tot Secretaris van het Comité d'Hygiène Publique voor het